

Staffan Lundgren
 Svea.¹ Tidskrift för vetenskap och konst.²
 Första häftet (1818) till och med tolfte häftet (1828).
 Narrativiserat kartotek.³

INVENTARIEFÖRTECKNING

FÖRSTA HÄFTET 1818		
Anmälan ⁴		
Om Svenska Jordens Bildning.	G. Wahlenberg	I
Anmärkingar öfver Gamla Nordiska Sången.	J. C. F. Hæffner	78
Feodalism och Republicanism. Ett Bidrag till Samhällsförfattningens Historia.	E. G. Geijer	95
Om Skandinavernes Fordna Upptäckts-Resor till Nord-Amerika	J. H. Schröder	197
Tillägningar vid Afhandlingen om Svenska Jordens Bildning.	G. Wahlenberg	227
ANDRA HÄFTET 1819		
Om Hinduernas Fornhäfder	W. F. Palmblad	I
Om inhemska Silfvergrufvors bearbetning.	* (insändt).	169
Feodalism och Republicanism. Ett Bidrag till Samhällsförfattningens Historia. (Fortsättning.)	E. G. Geijer	189
Om Amor och Psyche, samt Faun, arbeten i marmor af Sergell.	A. A. Grafström	313
TREDJE HÄFTET 1820		
Öfversigt Af Philosophiens Närvarande Tillstånd. ⁵	S. Grubbe	I
Gustaf Adolph i Tyskland. Episka Fragmenter.	F. M. Franzén	65
Om Penningen.	* (insändt).	119
Undersökning, huruvida en dömd förbrytare bör äga rättighet, att välja emellan det af regenten under form af benådning bestämda straff och det ådömda.	J. H. Vogt	149
Bref ifrån Rom.	P. D. A. Atterbom	175

FJÄRDE HÄFTET 1821		
Tibet.	W. F. Palmblad	1
Bidrag till Moesogothiska Literaturens Historia.	J. H. Schröder	91
Öfversigt af Philosophiens närvarande tillstånd. (Fortsättning)	S. Grubbe	109
Förberedelser till en Ästhetik	Atterbom	162
FEMTE HÄFTET 1822		
Den Blinde vid Bommen.	F. M. Franzén	1
Linné och Hans Vetenskap. Ett Bidrag till Fäderneslandets Vetenskaps-Historia.	G. Wahlenberg.	69
De Europeiska Folkslagens Häfder före Herodotos.	W. F. Palmblad	151
SJÄTTE HÄFTET 1823		
Om falsk och sann Liberalism. Politisk Beträktelse. (Skrifven i Aug. 1822)		1
Om Förberedelserna till Corpus Juris Sveogothorum eller en Samling af Sveriges Äldre Lagar. Berättelse till Hans Exc. Justitæ-Statsministern	H. S. Collin och C. J. Schlyter	156
Venetianaren Pietro Quirinis Resa till Norden år 1432	J. H. Schröder	183
SJUNDE HÄFTET 1825 ⁶		
No. I.		
<i>Poemer:</i>		
Lefve Grekeland. ⁷	Zeipel	3
Hekate's Hämd	Zeipel	6
Den Älskades slummer.	Atterbom	10
Befrierskan. Prolog till Lycksalighetes Ö	Atterbom	12
Bref ifrån Rom.	Atterbom	27
Litteratur: Samtal med mig sjelf om Verlden, Menniskan och Gud. Ups. 1924.		95

Anekdoter ur Sverges Finansiella och Ekonomiska Historia.		117
<i>Utländsk Litteratur: Johan Scotus Erigena.</i> Kopenhag. 1823.		135
C. P. Thunberg. Flora Capensis.		159
Litterära Nyheter.		161.
Böcker, utkomna under Jan. och Febr. månader 1825.		162
No. II.		
Framställning af de NordAmericanska Förenta Staternas tillstånd.		165
<i>Litteratur: Samtal med mig sjelf om Verlden, Menniskan och Gud. Ups. 1824. (fortsättn. och slut.)</i>		231
Hemliga Handlingar, hörande till K. Gustaf III:s anträde till Regeringen. 3:dje Del. Stockh. 1825		257
Öfversigt af Svenska Litteraturen för Jan., Febr. och Mars månader år 1825.		291
Konst-nyheter		302
Böcker, utkomna i Mars, Apr. och Maj Månader 1825.		308
Disputationer, utg. i Ups., Vårterminen 1825.		314
ÅTTONDE HÄFTET 1825		
No. I.		
Poemer:		
Den Svenske Knektens Hvila.		3
Trohet i Döden. Efter Th. Körner		5
Litteratur: Jern-Contoires Annaler 1816–1823		34
Öfversigt af Svenska Litteraturen för Jan. Febr. och Mars månader år 1825. (fortsättn. och slut).		64
Litterära och Konst-Nyheter.		115
Böcker, utkomna i Juni–Sept. mån. 1825.		120
Disputationer, utgifne i Lund Vårterm. 1825.		131

No. II.		
Bidrag till utredandet af Samhälls-lärans grundbegrepp	S. Grubbe	I
Litteratur: Förslag till Enhet och Medborgerlighet i de allmänna Undervisningsverken. – Om uppfostran till Medborgerlighet, af L. M. Enberg. – Berättelse öfver Kongl. Krigs-Akademien, afgiven till dess Kansler af Guvernören, år 1824. – Revisionens öfver Rikets Elementar-Läroverk underdåniga Berättelse om verkställd granskning af allmänna Undervisningens tillstånd.		97
Universitets – Annaler.		151
Litterära Nyheter.		155
Böcker, utkomna i October och November månader 1825		154
NIONDE HÄFTET 1826		
No. I.		
Poemer	Zeipel och Atterbom	I
Om Svensk och Engelsk Jerntillverkling	P. Lagerhjelm	17
Underrättelser om Privata Målningssamlingar, som finnas i Sverige.		127
Disputationer utgifna i Upsala, Höst-Terminen 1825.		136
dito i Lund, dito		158
Böcker utkomna ifrån d. 1 Dec. 1825 till d. 15 Jan. 1826.		159
No. II.		
Framställning af de Nord Amerikanska Förenta Staternas tillstånd. (Fortsättn.)		I
Verderläggning af Frih. C. H. Anckarswärds Skrift: Försök att vinna upplysningar uti den bekantade handeln om Skepp utur Svenska Örlogs-Flottan: jämte förklaring öfver några missförstådda och mistydda ställen i Grundlagarne.	Cl. Ramström	97
Litteratur: Moralen tillämpad Politiken	Jouy. Öfversatt af C.H. Anckarsvärd.	133

Nekrolog: Mathias Norberg.		186
Litterära Underrättelser		196
Böcker utkomna ifrån d. 19 Jan. till d. 25 Apr. 1826.		197
No. III.		
Napoleon i Moskau.	Nicander	I
Öfver Tysklands närvarande politiska ställning		5
Litteratur: P. U. Kernells Anteckningar under en Resa i det sydliga Europa		21
Öfversigt af Svenska Litteraturen från och med April till och med December månader 1825.		27
Universitets-Annaler		72
Disputationer, utgifne i Upsala Vårtermin 1826.		75
Böcker utkomne från d. 17 April till d. 15 Juli 1826.		78
TIONDE HÄFTET 1826		
No. I.		
Framställning af de Nord-Americanska Förenta Staternas Tillstånd. (Fortsättn. från Svea IX. N:o II.)		I
Anekdoter ur Sveriges Finansiella och Ekonomiska Historia. (Fortsättn. från Svea VII N:o I.)	Bernh. Rosenblad	110
Litteratur: Grunddragen af Philosophiens Historia, från de äldste till närvande tider.	L. Hammarsköld	128
Tillägg om vissa Recensenten tillhöriga läror i Philosophi, Ästhetik och Politik.		164
Öfversigt af Svenska Litteraturen från och med April till och med December 1825.		208
Sluterinran.		298
Upplysningar vid skriften: Tillägg m.m.		500
Underrättelser om Privata Målningssamlingar, som finnas i Sverige. (Forts. från Svea IX. N:o I.)		509
Universitets-Annaler.		519
Disputationer utgifna i Lund Vår-Termin 1826		520

Böcker, utkomna från d. 10 Sept. till d. 31 December 1826		525
ELFTE HÄFTET 1827		
No.I.		
Om Nationalitet i Poesi.	L-d.	3
Ställen i Poemet <i>Svante Sture</i> eller <i>Mötet vid Alvastra</i>	F. M. Franzén	27
Litteratur: Flora Svecica, enumerans plantas Sveciæ indigenas, post Linnæum edita a Georgio Wahlenberg		60
— <i>Othello</i> . Mohren i Venedig. Sorgespel af Shakspeare.	Öfversatt af K. A. Nicander	84
Öfversigt af Svenska Litteraturen för år 1826 (Vitterhet, Skön Konst, Historia och Geographi)		97
<i>Svea Rikes Häfder</i> af Geijer, i Tyska öfversättningar		156
Utländsk Litteratur		159
Akademiska Föreläsningar		164
Strödda Underrättelser från Danmark		168
Akademiska Nyheter		173
Ett bidrag till Sveriges Konst-historia		173
Disputationer utgifna i Upsala, Höst-Terminen 1826		174
— Vår-Terminen 1827		175
Böcker, utkomne från d. 1 Januar. till d. 30 September 1827		
TOLFTE HÄFTET 1828		
Bidrag till Färderneslandets Lag-Historia	C. O. Dellén.	3
Om Philosophien och hennes förhållande till vår samtid.	Atterbom.	97
Anteckningar beträffande Stagnelii Skrifter.	P.A. Sondén	235
Utländsk Litteratur för året 1828:		

Historia och Geographi		244
Numismatik. Bibliographi		256
Vitterhet. Konst. Konstlära		258
Philosophi ⁸		288
Philologi		318
Universitets-Annaler		521
Disputationer, utgifna i Upsala Vår- och Höst-Terminerne 1828. ⁹		523

Nu kan vi förflytta oss åt motsatt håll; på nytt följa strömmen och efter att ha gått igenom de diskursiva formationernas och utsagornas område och skisserat en allmän teori för dem, kan vi nu bege oss till de områden där de kan tillämpas. Se efter lite grand vad denna analys, som jag på skämt och kanske en aning för högtidligt har kallat "arkeologi", kan tjäna till. (Michel Foucault)

1 Svea utkom i fjorton häften 1818–1832 (med uppehåll 1824), varav de två sista (utkomna 1831 och 1832) benämns "Nya följden". Nordisk familjebok (1800-talsutgåvan) listar vidare G.V Gumælius som redaktör åren 1818–23, V. F. Palmblad och P.D.A. Atterbom åren 1825–1829 samt E. A Schröder (1831–32) (Nordisk familjebok 1891, 960). Tidskriften utgavs av Palmblad & C.. I sin imponerande doktorsavhandling *Romantik och förnuft. V. F. Palmblads förlag 1810–1830* ger Petra Söderlund en fullödig bild av verksamheten vid förlaget och vid Akademiska Boktryckeriet vilka båda drevs av Palmblad (tack till Anders Burman som uppmärksammade mig på avhandlingens existens). Enligt Söderlund ville förlaget med utgivningen av Svea komma till rätta med "[d]en sparsamma förekomsten av etablerade akademiker, lärde och författare på förlaget" (Söderlund 2000, 158). Målet med Svea var, med förläggare Palmblads ord, ett "moget, manligt och noga öfverväget arbete" (Söderlund 2000, 121).

Sjunde häftet finns tillgängligt digitalt här: <http://archive.org/details/sveatidskrift-fr02unkngoog>

2 Tack till Leif Handberg, universitetslektor i medieteknik vid KTH, som i sina disseminerade efterforskningar kring lydelsen Vetenskap och Konst i KTH:s logotyp kom att uppmärksamma mig på tidskriftens existens och som har ställt den "Gamla följden" av Svea till förfogande för denna förteckning.

3 "Det räcker inte", menar Wolfgang Ernst i *Sorlet från arkiven*, "att bara skriva arkivet utan därtill måste också en redistribu- tion av rummet åstadkommas; data måste alltså genom rekonfigurering överföras till ett annat cybernetiskt tillstånd. För att ge sådana tekniker som transformationen av data till historier en plats måste arkiv inrättas. Genom

just den essäistiska form som präglar arkiv- beskrivningen etableras en skillnad gentemot möjligheten att skriva arkivet i dess eget medium, det vill säga i form av en fotnotsskog och ett narrativiserat kartotek. Föreliggande essä är trots sin modulform inte något arkiv; snarare försöker den bryta arkivets makt med hjälp av tankefigurer" (Ernst 2008, 22).

Men vad innebär att data rekonfigure- ras och överförs till ett annat cybernetsikt tillstånd? Här bör man komma ihåg att ett cybernetiskt system kan rymma flera tillstånd vilka regleras – styrs – genom justeringar av mängden möjliga variabler (tillåtna tillstånd) i systemet. Ett cybernetiskt system har vidare alltid ett bestämt mål ("Cybernetic or control systems are characterized by the fact that they have goals: states of affairs that they try to achieve and maintain, in spite of obstacles or perturbations" [Heylighen och Joslyn 2001]). Ernst tankefigurer kan förvisso ses som nya cybernetiska tillstånd, men dessa regleras likväl av den tillåtna mängden vari- abler som svarar mot det cybernetiska systemets mål (om begreppet målstyrning här träder i dagen för läsaren är det självklart ingen slump). Av en rekonfiguration till ett nytt cybernetiskt tillstånd följer inte att cybernetiska systemets mål förändras. I det att man skulle läsa det nya cybernetiska tillståndet som en övergång från analogt till digitalt är detta omöjligt till dess att den teknologiska singulariteten har ägt rum och maskiner börjar ägna sig åt andra ordningens cybernetik (second-order cybernetics) som också är känd som cybernetikens cybernetik. Tillsvidare äger därför Foucaults iakttagelse om hur utsagan på samma gång är skild från och bestämd av sitt medium giltighet: "en skrivmaskins tangentbord är inte en utsaga, men samma serie av bokstäver – A, Z, E, R, T – som räknas upp i en handbok i maskinskriv-

ning är utsagan om den alfabetiska ordning som de franska maskinerna antagit" (Foucault 2002, 108–9).

I fråga om Svea kan man i sammanhanget notera hur avskaffandet av censuren i 1809 års regeringsform och antagandet av en mer liberal tryckfrihetsförordning i mars 1810 på samma gång innebär att utgivningen av tidskriften blir möjlig och att dess utgivning försvåras. Som Petra Söderlund har konstaterat: "Som ett resultat av den nya tryckfrihetsförordningen och därmed stegrad aktivitet på landets tryckerier samt en utökning av tryckeriernas antal, blev det pappersbrist i landet. En mängd nya tidningar, ströskrifter och broschyrer trycktes, till synes ett upp-dämt behov som ej fått sitt utlopp under järnåren" (Söderlund 2000, 51). Papperstillgången var i sin tur avhängig manufakturindustrin: "En intressant aspekt av detta faktum är att papperstillgången berodde av god tillgång på textilier och lump. Vid denna tid tillverkades papper i huvudsak av textillump, vilket hade som förutsättning att sådan fanns att tillgå" (Söderlund 2000, 51, not 72).

4 "Anmälan / Närvande tidskrifts titel uppger dess föremål: – och då ett företal all-tid blott är en vidlyftigare titel, eller en utläggning öfver titeln, så återstår för Utgifvarne endast, att i denna anmälan lämna en sådan utläggning, så kort som möjligt; ty slutligen måste ändå boken tala för sig sjelf. Således – vår skrift är en Tidskrift, eller utkomma i en följd af häften, för hvilkas utgivande vi likväl ej förbinda oss till vissa tider, utan skola i allmänhet dessa häften följa på hvarandra så fort som omständigheterna medgifva. – Hvar och en tidskrift förutsätter nödvändigt en Litteratur, liksom all handel och vandel förutsätter production; ty tidskriften, den må räkna sin odödlighet efter dagens eller månadens eller årets skiften har egentligen att göra med spridandet af den litterära productionen, omsättningen af Ideernas capital. Vi förutsatte således djerft, att i Sverige ett sådant finnes, hvilket vi, efter vår förmåga, vilje bidraga att bringa i omlopp. – Hvilken som helst, ej alldeles obekant med menskliga verksamhetens lagar, vet, att detta omlopp ökar productionen, hvartill likväl först och främst hörer, att den, som vill befordra det, sjelf äger en productif fond; man skulle eljest drifva handel utan capital. Vi skola således bemöda oss om att själfve äga Ideer, hvarför utan man förgäves söker att ge dem lif och verksamhet hos andra. Egna uppsatser och afhandlingar skola upptaga största rummet af vår skrift; dock utsluta vi ej helt och hållet Öfversättningar, då de svara mot vår afsigt, ej heller Recensioner, nemligen öfver arbeten af vigt: ty den medelmåttiga litteraturen är sjelf blott en recension af sig sjelf i oändlighet. – Glädjefullt skulle det vara för oss, att äfven kunna meddela prof på Poetiska Compositioner af större omfattning. Vi yttra det åtminstone såsom en önskan. Blommorna för dagen finna lätt utan oss sin plats. – Då hvarje menskligt företag, genom förmågan, förr eller senare sätter gräns för sig sjelf, ha vi ej bekymrat oss om att ängsligt noga utstaka området för vårt; så mycket mindre, som, i en litteratur, hvilken, genom brist på arbetare, ännu föga känner eller medgifver arbetets fördelning, naturen af vårt företag fordrar en

viss obestämd vidd för sig. Vårt fält är Vetenskap och Konst i allmänhet; men förnämligast, så vida de gripa in i det stora practiska eller nationella lifvet; hvarföre allt, som bidrar till kannedomen af, eller till lifvandets av känslan för Fäderneslandet, skall företrädesvis bli vårt syftsmål. Derföre ha vi äfven vågat sätta på vår ringa skrift ett namn för alla våra medborgare heligt. Uttyder det någon som förmäthenhet, så svare vi, att vi ärfvt namnet Svenskar, och att vi i kärleken för Fosterlandet och bemödandet att efter vårt mått det gagna, vilje mäta oss med hvem som hälst. – Slutligen tillägge vi, att vi med tacksamhet emottaga tjenliga bidrag till denna Tidskrift, hvilka kunna adresseras på Upsala till Redactionen af Tidskriften Svea. Upsala i December 1818. Utgifvarane."

Det kan vara intressant att jämföra denna anmälan med hur Karl Marx tjugofem år senare, i ett brev till vännen och kollegan Arnold Ruge, ser på arbetet med *Deutsch-Französischen Jahrbüchern*: "Vårt valspråk måste alltså vara: en reform av medvetandet inte genom dogmer utan genom analys av det mystiska och för sig själf omedvetna medvetandet, vare sig det uppenbar sig i religionen eller i politiken. Det skall sedan visa sig att världen sedan länge hyser en dröm om någonting som den bara behöver vara klart medveten om för att verkligen besitta. Det skall visa sig att det inte rör sig om ett långt tankestreck mellan förflutet och framtid utan om fullföljandet av det förflutnas tankar. Det skall till sist visa sig att mänskligheten inte börjar något nytt arbete utan med nyvunnet medvetande fortsätter sitt gamla arbete. Vi kan alltså sammanfatta tendensen i vår tidskrift i en mening: Att göra tidsaldern medveten om sina egna strider och önskingar (kritisk filosofi). Det är arbetet för världen och för oss. Det måste vara ett arbete som utförs med förenade krafter. Det rör sig om en redogörelse och ingenting mer. För att få sina synder förlåtna behöver mänskligheten bara få klart för sig vad den är" (Marx 1843).

Med anledning av diskussionen om Sveas utgivningstakt ovan ("vår skrift är en Tidskrift, eller utkomma i en följd af häften, för hvilkas utgivande vi likväl ej förbinda oss till vissa tider, utan skola i allmänhet dessa häften följa på hvarandra så fort som omständigheterna medgifva") kan man också notera att detta *modus operandi* fortfarande är vanligt i den svenska tidskriftsfloran.

5 "Vill man i dess helhet känna Hegel's beundransvärda bemödande, att fixera den absoluta Idealismens jätte-ande i en motsvarig gestalt, eller att i stället för Schellings utkast, som i denne aristoteliske tänkares ögon är något förmycket genialiskt och flyktigt, sätta en fullbordad filosofisk kunskaps-organism: så bör man läsa hans nyaste verk, nämligen andra upplagan af hans *Encyclopédie der philosophischen Wissenschaften im Grundrisse* (Heidelberg 1827). Vi kalla denna upplaga "hans nyaste verk", emedan hon är en nästan total omarbetning af den förra. I likhet med alla Hegels skrifter, är också denna svårläst (ehuru den visserligen var det mera i förra upplagan); men den belönar i rikt mått lädsarens möda. Sjelfva denna möda är en helsosam andlig gymnastik;

vinsten föröfrigt består i ett djupare begrepp om Philosophiens metod och alltså ett klarare begrepp om hennes grund och form, än hitills, jemväl bland hennes ifrigaste vänner, varit allmänt. Skada, att den Hegelska Speculationen allt bär en uppsyn, som såge man för sina ögon Logikens förolämpade majestät; en uppsyn, som ofta passar illa, och i allmänhet verkar mindre lockande, än skrämmande. Detta är dock en omständighet, som kan afhjelpas; en kinkigare fråga är, huruvida hon någonsin kommer att riktigt befria sig från ett visst anslag till sjelf-uppfrätande förnuft-högmod och reflexions-förgudning" (Grubbe 1820).

"För att rätt fatta syftningen af den Kantiska Criticismen, och för att förstå de anledningar, hvilka den innehöll till de sedermera uppkomna Systemerna, måste man erinra sig, att det egentligen var tvenne hufvudfrågor, på hvilka Kant i sitt förök att åstadkomma en reform af Philosophien fästade sin uppmärksamhet, och hvilka han genom sin Kritik af det rena förnuftet sökte besvara. På ena sidan fann han sig nemligen genom allt det otillfredsställande i den föregående tidens Dogmatism uppfordrad till en undersökning af en Metaphysik i ordets hittills vanliga bemärkelse, det vill säga, af en Vetenskap, hvilken borde innehålla en demonstrerad och apodiktiskt viss kunskap om tingens sanna och yttersta väsende, och i synnerhet om de öfversinnliga ämnen, hvilka i moraliskt och religiöst hänseende äro för menniskan af det högsta intresse, nemligen Guds existens, viljans frihet och själens odödlighet. På den andra åter föranleddes han genom den tvist, som blifvit förd mellan Empirismen och Rationalismen angående ursprunget af all mensklig kunskap, samt i synnerhet genom Humes Scepticism hvilken tycktes sluta denna tvist med upphäfvandet af all kunskaps objectivitet, till att fatta frågan om all kunskaps möjlighet, ursprung och objectiva realitet ur en högre synpunct, än den någonsin förut blifvit fattad, och att söka besvara den i hela dess vidd. På båda dessa problemerna gjorde Kant lika mycket afseende, och det var detta dubbla ändamål, som bestämde hela riktningen af hans filosofiska forskningar. Det är nemligen klart, att han, för att besvara de båda nämnda frågorna, icke hade någon annan utväg än att företaga sig en grundelig, vetenskaplig undersökning om den menskliga kunskapsförmågan i alla dess yttringar och modificationer. Frågan om objectiviteten, eller om ursprunget och giltigheten af all den kunskap, som utgör vår egentligen så kallade erfarenhet, ledde nödvändigt till en undersökning om sinnlighetens och förståndets väsende och lagar, emedan det är genom dessa förmögenheters yttring, som vi erhålle all vår erfarenhet. Frågan åter om möjligheten och giltigheten af en kunskap om det öfversinnliga ledde lika nödvändigt till en undersökning om förnuftet, betraktadt såsom förmåga af ideer, emedan alla våra föreställningar om det öfversinnliga utgöras af ideer, efter den bemärkelse, hvaruti Kant to detta ord. Vi vilje ej därmed säga, att Kant helt och hållet afsöndrat de nämnda frågorna från hvarandra: detta var i anseende till deras nära sammanhang med hvarandra hvarken möjligt eller tjenligt: ingendera af dem kunde fullständigt

besvaras på annat sätt, än genom en granskning af hela kunskapsförmågan. Imellertid följer det af sakens natur, att det i synnerhet är i de delar af Kants Kritik, hvilka innehålla Kritiken af sinnligheten och förståndet (det vill säga: i den transcendentella Æsthetiken och i den transscendentella Logikens förra del, eller Analytiken), som hans förklaring af objectiviteten måste sökas, de det deremot hufvudsakligen var uti Kritiken af förnuftet i inskränkt bemärkelse (det vill säga: i den transscendentella Dialektiken), som han sysselsatte sig med frågan om möjligheten eller omöjligheten af en kunskap om det öfversinnliga" (Grubbe 1820, 11–13).

6 Från och med det sjunde häftet (1825) antar Svea en något mer populär ton, åtminstone i avseende av dess bevakning av den svenska bokutgivningen som här tycks något mer inkluderande än de första åren. För perioden 1825–1829 listar Nordisk familjebok V. F. Palmblad och P.D.A. Atterbom som redaktörer, se not 1 ovan. Från sjunde häftet sätts tidskriftens namn i fraktur istället för som tidigare i antikva. Tillgången till antikva var i Sverige vid denna tid begränsad. Till exempel noterar Petra Söderlund hur Marquardts stilgjuteri i Stockholm främst tillhandahöll frakturstilar. Antikva anskaffades vid åtminstone ett tillfälle, via Clas Livijns försorg, från Breitkops stilgjuteri i Leipzig (Söderlund 2000, 50).

7 Första strofen lyder: "Frihet! – dånar det ur öster – / Hellas står i segerskrud! – / Hennes tusen hjeltröster / Fordra Sångens återljud. / Samma kors, som tryckt din skullra, / Är nu fana i din hand: / Jag hör himlens åskor mullra / För din frihet, Grekland!" (Zeipel 1825, 3).

I efterordet till Johann Joachim Winckelmanns *Tankar om imitationen av de grekiska verken inom måleriet och skulpturen* konstaterar Sven-Olov Wallenstein: "Visionen av Grekland som historiskt ursprung och universell norm, som en enhet av natur och kultur, har alltsedan romantiken traderats i oräkneliga former, och utgör idag närmast ett 'mytem' i Lévi-Strauss bemärkelse, en ideologisk figur som alla ägnar sig åt att demontera med varierande grad av subtilitet" (Wallenstein 2007, 142). Om det till synes omöjliga krav denna bild förmedlar konstaterar Wallenstein vidare: "Grekland är [för Winckelmann] konstens ursprung, och därefter finns också en konstens historia, även om den som vi har sett ställer de moderna inför ett krav vars paradoxala karaktär steg för steg framträder hos Winckelmann, nämligen att de bara kan uppnå originalitet och storhet genom att imitera det som inte kan imiteras" (Wallenstein 2007, 141–142).

8 "Att tala om Frankrikes nyare Filosofi, är egentligen att tala om den Germaniska Philosophiens nybörjade inflytelse på vissa yngre Fransmäns bildning och vetenskapliga företag" (Osigen 1828, 306–307). Det är värt att notera hur Vincent Descombes, hundrafemtio år senare, bevittnar en liknande tendens i sin översikt av den "moderna franska filosofin": "In the recent evolution of philosophy in France we can trace the passage from the generation known after 1945 as that of the 'three H's' to the generation known since 1960 as that of the three 'mas-

ters of suspicion': the three H's being Hegel, Husserl and Heidegger, and the three masters of suspicion Marx, Nietzsche and Freud" (Descombes 1980, 3).

9 Petra Söderlund beskriver det tidiga 1800-talets svåra distributionsförhållanden, som var av strukturell natur, som följer: "Egentligen fanns, enligt Palmblad, från Uppsala och åtminstone vid 1811, bara två säkra tidpunkter för paketbefordran. De inföll vid terminssluten, då studenterna reste till sina hemorter (Söderlund 2000, 246). Först 1834 "inrättas sex särskilda postpaketlinjer i södra och mellersta Sverige" (Posten 2012).

Referenser

- Descombes, Vincent. 1980. *Modern French Philosophy*. Övers. L. Scott-Fox and J. M Harding. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ernst, Wolfgang. 2008. *Sorlet från arkiven. Ordning ur oordning*. Övers. Tommy Andersson. Göteborg: Glänta produktion.
- Foucault, Michel. 2002. *Vetandets arkeologi*. Övers. C. G. Bjurström [Sven-Erik Torhell]. Lund: Arkiv förlag.
- Grubbe, S. 1820. "Öfversigt Af Philosophiens Närvarande Tillstånd." *Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Tredje häftet*. 1820. Uppsala: Palmblad och C..
- Heylighen, F. och C. Joslyn. 2001. "Goal-directedness". *Principia Cybernetica Web*. Besökt 6 maj 2012. <http://pcp.lanl.gov/GOAL.html>
- Marx, Karl. 1843. "Brev till Arnold Ruge". *Marxists Internet Archive*. Övers. Sven-Eric Liedman. Besökt 6 maj 2012. http://www.marxists.org/svenska/marx/brev/1843_sept.htm
- Nordisk familjebok, 1891. <http://runeberg.org/nfao/0486.html>
- Osign. 1828. "Utländsk Litteratur för året 1828: Philosophi". *Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Tofte häftet*. 1828. Uppsala: Palmblad & C..
- Posten. 2012. "Mer om Postens historia". Besökt 6 maj 2012. <http://www.posten.se/sv/Om%20Posten/verksamhet/var-historia/Sidor/Mer-om-postens-historia.aspx>
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Första häftet*. 1818. Uppsala: Zeipel och Palmblad.
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Andra häftet*. 1819. Uppsala: Palmblad och C..
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Tredje häftet*. 1820. Uppsala: Palmblad och C..
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Fjerde häftet*. 1821. Uppsala: Palmblad och C..
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Femte häftet*. 1822. Uppsala: Palmblad & C..
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Sjette häftet*. 1823. Uppsala: Palmblad & C..
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Sjunde häftet*. 1825. Uppsala: Palmblad & C..
- Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Åttonde häftet*. 1825. Uppsala: Palmblad & C..

Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Nionde häftet. 1826. Uppsala: Palmblad & C..

Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Tionde häftet. 1826. Uppsala: Palmblad & C..*Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Elfte*

häftet. 1827. Uppsala: Palmblad & C..

Söderlund, Petra. 2000. *Romantik och förnuft. V. F. Palmblads förlag 1810–1830*. Hedemora: Gidlunds.

Wallenstein, Sven-Olov. 2007. "Efterord". I Johann Joachim Winckelman, *Tankar om imitationen av de grekiska verken inom måleriet och skulpturen*. Övers. Sven-Olov Wallenstein. Göteborg: Daidalos.

Zeipel. 1825. "Om Grekland". *Svea. Tidskrift för vetenskap och konst. Sjunde häftet*. 1825. Uppsala: Palmblad & C..

